

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบึง

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ. ๒๕๕๕

องค์การบริหารส่วนตำบลบึง
อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบึง
เรื่อง การใช้บังคับข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบึง

ด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบึง ได้มีมติเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบึง
จำนวน ๒ เรื่อง ประกอบด้วย

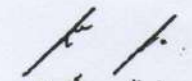
๑. การบริหารกิจการประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลบึง พ.ศ. ๒๕๕๕
๒. การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕

เมื่อคราวประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบึงสมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๐
วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ และนายอำเภอโนนสูง ได้พิจารณาเห็นชอบตามหนังสืออำเภอโนนสูง ที่ มท
๐๘๓๔.๒๐/๘๓๐๑ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ แล้ว

จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร
ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วน
ตำบลบึง ดังกล่าว

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายศักดิ์ชาย ไทกลาง)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบึง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติตำบล
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2555

หลักการ

เพื่อให้มีข้อบัญญัติตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลบึง ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพไว้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล และเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและมาตรการในการควบคุม กำกับดูแลกิจการต่าง ๆ อันจะเป็นมาตรฐานที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 32 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขของกิจการที่ต้องมีการควบคุม ประกอบกับมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติตำบล

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2555

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 องค์การบริหารส่วนตำบลบึงจึงออกข้อบัญญัติตำบล เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2555 โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบึงและนายอำเภอโนนสูง ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบึง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2555

ข้อ 2. ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบึง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3. ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบึง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานที่ได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจตราดูแล ให้ข้อแนะนำและรับผิดชอบในการดำเนินงานให้เป็นไปตาม พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ.2535 ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

“กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ” หมายความว่า กิจการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดให้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ 4. บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดที่ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 5. ให้กิจการต่อไปนี้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบึง

1. กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่

(1) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง

(2) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอานม

(3) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือทำธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

2. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์ ได้แก่

(1) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(2) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก

(3) การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

(4) การเกี่ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์

(5) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นใน สถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด

(6) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์

(7) การผลิต การโม่ การป่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดของสัตว์ หรือพืชหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์

(8) การสะสมหรือการล้างครั้ง

3. กิจกรรมที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ได้แก่

(1) การผลิตเนย เนยเทียม

(2) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เค้าเจี้ยว ซีอิ้ว หอยคอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(3) การผลิต การหมัก การสะสมปลา ร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(4) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม หมักหมู กุ้งแห้ง การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(5) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช เช่น การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูด้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(6) การผลิตเส้นหมี่ ขนมหิน กว๊ายเตี๋ย เค้าฮวย เค้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี

(7) การผลิตเบะแซ

(8) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(9) การประกอบกิจการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ

(10) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(11) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(12) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล

(13) การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำมันวัว

(14) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำสมสาขุ

(15) การคั่วกาแฟ

- (16) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร
- (17) การผลิตผงชูรส
- (18) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ
- (19) การตาก การหมัก การคองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อ

การบริโภคในครัวเรือน

- (20) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ
- (21) การผลิต ไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (22) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน
- (23) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร
- (24) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อ

การบริโภคในครัวเรือน

- (25) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ 5 แรงม้า ขึ้นไป
4. กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง
- (1) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร
 - (2) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ่าเย็น กระจกยาเย็น เครื่องสำอาง ต่าง ๆ
 - (3) การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี
 - (4) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป
 - (5) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ
5. กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร ได้แก่
- (1) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช
 - (2) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ
 - (3) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคู หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วย

เครื่องจักร

(4) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร

- (5) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร
- (6) การผลิตยาสูบ
- (7) การผลิต การสะสมปุ๋ย
- (8) การผลิตไขมะพร้าวหรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร
- (9) การตาก การสะสมหรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

6. กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่ ได้แก่

- (1) การผลิต โลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ ต่าง ๆ
- (2) การหลอม การหล่อ ดี กิ่ง ถลุงแร่ หรือโลหะทุกชนิด
- (3) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน กะรีด การอัดโลหะ

ด้วยเครื่องจักรหรือ ก๊าซหรือไฟฟ้า

- (4) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือ

โลหะ

- (5) การขัด การด้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมีหรือวิธีอื่น

- (6) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการด้างแร่

7. กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ได้แก่

- (1) การต่อ การประกอบ การเคาะการปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์

- (2) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็น

ส่วนประกอบของยานยนต์เครื่องจักรหรือเครื่องกล

✓(3) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์

- (4) การด้าง การอัดฉีดยานยนต์

- (5) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่ การพ่นสี

- (6) การปะ การเชื่อมยาง

- (7) การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัช

8. กิจการที่เกี่ยวกับไม้ ได้แก่

- (1) การผลิตไม้ซี้ดไฟ

- (2) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้

ด้วยเครื่องจักร

- (3) การประดิษฐ์ไม้หวาย เป็นสิ่งของเครื่องจักร หรือการพ่นการทาสารเคลือบเงา

หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย

- (4) การอบไม้

- (5) การผลิตรูป ด้วยเครื่องจักร

- (6) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ

- (7) การผลิตกระดาษต่าง ๆ

- (8) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

9. กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ ได้แก่

- (1) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด

- (2) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร
- (3) การประกอบกิจการ โรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
- (4) การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่น

ในทำนองเดียวกัน

- (5) การประกอบกิจการ โรงมหรสพ
- (6) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงิ้ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ
- (7) การประกอบกิจการสรว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- (8) การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมีแสงหรือเสียงประกอบหรือการเล่นอื่น ๆ

ในทำนองเดียวกัน

(9) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผมเว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(10) การประกอบกิจการให้บริการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใดเว้นแต่การให้บริการดังกล่าวสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

- (11) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกมส์
- (12) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุขวิทยาศาสตร์

หรือสิ่งแวดล้อม

(13) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

10. กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ ได้แก่

(1) การปั่นด้าย การกรอด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยกี่กระตุก

ตั้งแต่ 5 กี่ขึ้นไป

- (2) การสะสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือนุ่น
- (3) การปั่นฝ้าย หรือนุ่นด้วยเครื่องจักร
- (4) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร
- (5) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักร ตั้งแต่ 5 เครื่องขึ้นไป
- (6) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ
- (7) การซัก การอบ การรีด การอัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร
- (8) การย้อม การกีดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

11. กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน ได้แก่

- (1) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา

- (2) การระเบิด การไม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร
- (3) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (4) การสะสม การผสมซีเมนต์ หินทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (5) การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระงกหรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (6) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ
- (7) การผลิตซอล์ค ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน การผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัช กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเปดาน ท่อน้ำ เป็นต้น

- (8) การผลิตกระงกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- (9) การผลิตกระดาศทราย
- (10) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์แก้ว

12. กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี ได้แก่

- (1) การผลิต บรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำ

ละลาย

- (2) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ
- (3) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์

ปิโตรเลียม

- (4) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก
- (5) การฟั่นสี ยกเว้นกิจการใน 7(1)
- (6) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์เบเกอร์

ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน

- (7) การไม่ การบดขั้น
- (8) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี
- (9) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์
- (10) การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุ

ที่คล้ายคลึงกัน

- (11) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน
- (12) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- (13) การผลิตน้ำแข็งแห้ง
- (14) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบ

ในการผลิตดอกไม้เพลิง

(15) การผลิตเซลล์เล็ก หรือสารเคลือบเงา

(16) การผลิต บรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค

(17) การผลิต การบรรจุ การสะสมกาว

13. กิจการอื่น ๆ ได้แก่

(1) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(2) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

(3) การผลิตเทียน เทียนไขหรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(4) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร

(5) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้วหรือเหลือใช้

(6) การประกอบกิจการ โกดังสินค้า

(7) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว

(8) การพิมพ์สิ่งลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ

(9) การก่อสร้าง

ข้อ 5. เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามประเภทที่ระบุไว้ในข้อ 4 ในลักษณะที่เป็นการค้าเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 6. ให้ผู้ขออนุญาตประกอบกิจการการค้าที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพยื่นคำขออนุญาตหรือคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องปฏิบัติและจัดสถานที่สำหรับประกอบการค้าให้เป็นไปตามเงื่อนไขถูกสุขลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างตามควรแก่กรณีดังต่อไปนี้

(1) สถานที่ตั้งอยู่ในทำเล ซึ่งจะทำรางระบายน้ำ รับน้ำโสโครกให้พ้นจากที่นั้นได้โดยสะดวก

(2) ต้องทำรางระบายน้ำไปสู่ทางระบายน้ำหรือบ่อน้ำโสโครกด้วยวัสดุมารมีลักษณะเรียบร้อยไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้โดยสะดวก

(3) การระบายน้ำต้องไม่มีลักษณะเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำสาธารณะหรือผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียง

(4) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัสดุมารป้องกันมิให้น้ำซึมรั่วไหลหรือยังงอกอยู่ได้หรือเห็นว่าควรจะต้องมีบ่อพักน้ำโสโครกหรือต้องมีเครื่องป้องกันควั่น มูลเถา กลิ่นไอ หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียงต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(5) ต้องให้มีแสงสว่างและทางระบายอากาศเพียงพอ และต้องจัดสถานที่ให้มีเป็นที่อยู่อาศัยของหนู

(6) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่การค้ำน

(7) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อนอันได้สุลักษณะ

(8) ต้องมีส่วนถูกสุลักษณะให้เพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น และต้องอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(9) สถานที่เลี้ยงสัตว์มีที่ขังและมีที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางพอ

(10) สถานที่เกี่ยวกับการตาก หรือการผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้า ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

ข้อ 7. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้พิจารณาเห็นว่าผู้รับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามถ้วนตามความ ในข้อ 6 และได้การอนุญาตนั้นไม่เป็นเหตุให้กระทบกระเทือนต่อสุขภาพของประชาชนก็ให้ออกใบอนุญาตให้ได้

ข้อ 8. ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบการค้าซึ่งให้การควบคุมต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเนื่องด้วย สุลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ต้องรักษาสถานที่ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 6 ให้อยู่ในวาระอันดีเสมอ และทำความสะอาดล้างสถานที่ประกอบการค้าให้สะอาดทุกวันและต้องรักษาพื้นที่และรางน้ำให้ลักษณะดี อยู่เสมอ

(2) ต้องประกอบการค้าภายในเขตที่ได้รับอนุญาต

(3) ต้องรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ ในการประกอบการค้าทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าเศษวัสดุหรือวัตถุการค้ำนจะเป็นอาหารจะต้องป้องกันวัตถุนั้นให้พ้นจากฝุ่นละอองแมลงวันและสัตว์อื่น

(4) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่พักพิงแมลงวันหรือยุงและต้องเก็บสิ่งของที่ เป็นอาหารให้มีฉนวนอย่าให้หนูกินได้

(5) ถ้าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นก่อน

(6) ต้องปฏิบัติการทุกอย่าง เพื่อให้ได้สุลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(7) ต้องยินยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเข้าตรวจสอบ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ตลอดจนกิจการที่กระทำได้ในเวลาอันสมควร เมื่อได้แจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

ข้อ 9. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตตามอัตราท้ายบัญชีนี้ ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้สำหรับการค้าประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียวถ้าประกอบการซึ่งหลากหลายประเภทในขณะและสถานที่เดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตราสูงสุดเต็มประเภทเดียว ประเภทอื่นให้เก็บเพียงครึ่งอัตรา

ข้อ 10. ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล และจะต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 11. ผู้ใดประกอบกิจการค้าซึ่งให้มีการควบคุมประเภทหนึ่งประเภทใดตามที่กำหนดในข้อ 4 โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีความผิดต้องระวางโทษตามมาตรา 71 แห่ง พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 12. ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการค้า ซึ่งควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 8 หรือตามเงื่อนไขโดยเฉพาะ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตมีความผิดต้องระวางโทษตามมาตรา 73 แห่ง พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ.2535 และเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 59, 60 อีกด้วย

ข้อ 13. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีความผิดระวางโทษตามมาตรา 74 แห่ง พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 14. ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติตำบลนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ หรือหลักเกณฑ์เพื่อดำเนินการตามข้อบัญญัตินี้ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2555

(ลงชื่อ)

(นายศักดิ์ชาย ไทกลาง)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบึง

- เห็นชอบ -

(นายสุชาติศักดิ์ สุทธิภักดิ์)

นายอำเภอโนนสูง